

ЖА
ТОҚЫҢ

Құралай
ОМАР

Мендегі
үнсіздік

Құралай ОМАР

МЕҢДЕГІ ҮНСІЗДІК

Өлеңдер

ХАНТӘЦІРІ
баспасы
Алматы
2014

УДК 821. 512. 122
ББК 84 (5 Қаз) - 44
О-58

*Қазақстан Республикасы Мәдениет министрлігі
«Әдебиеттің әлеуметтік маңызды түрлерін басып шығару»
бағдарламасы бойынша жарық көрді*

ОМАР Қ.
О-58 МЕНДЕГІ ҮНСІЗДІК. Өлеңдер/ Қ.Омар.
– Алматы, «Хантәңірі», 2014. – 108 бет.

ISBN 978-601-03-0270-9

Жинаққа ақын жүрегінің түкпірінде жатқан сарғайған сағыныш пен мөддір сезімге толы нәзік жырлары енген.

УДК 821. 512. 122
ББК 84(5 Қаз) - 44

ISBN 978-601-03-0270-9

© «Хантәңірі», 2014

* * *

Жолымды бөгеді, білмеймін, неше ырым?
Өзіме тиді-ау қырсығым, кесірім.
Айтылмай не мұңым, не сырым,
Телефон көзімнің жасына тұншықты.
Сіздегі үнсіздік — ақталу,
Мендегі үнсіздік — кешірім.

Солай-ау шамасы...
Жазмыштың жазуы —
Маңдайға сызғанға көндігу, бағыну.
Тыныштық тағы өлді ауыр дем арқалап,
Сіздегі күрсініс — жалғыздық,
Мендегі күрсініс — сағыну.

Аязға, мұзға да бергісіз,
Жүрекке сұп-суық ерді сыз.
Толқындар жеткізген үніңіз жауратты.
Сіздегі салқындық — үмітті жылату,
Мендегі салқындық... белгісіз...

* * *

Шамын жағып, жарқ-жүрқ етіп көзді
алдайды Астанам.

Жатсынамын, жүдетеді жалдап
алған баспанам.

Көше кезген аяқтарым, жел
тербеген шаштарым,
Мүлкіндей боп көрінеді басқаның.

Қала шуын көкірегіме жеткізетін құлағым,
Шынымен-ақ менікі ме?
Жанарымнан сұрадым.

Түніменен жаңа жырдың сөздерін
hәм жолдарын
Жазып берер жүрегім мен қолдарым,

Менікі емес сияқтанып жүремін,
Солай бәлкім, тек бір нәрсе білемін:

Өлең ғана өзімдікі, қалғанын
Елу жылға Тәңірден жалға сұрап алғанмын.

* * *

Жеткізбей арманыма іркеді күн,
Сағыныш торлап жанды, бүркеді мұң.
Жанарым мөлдір тамшы төккенінде
Жүрегін орамал қып сүртеді кім...
сенен басқа.

Сөздерің сенің ғана жылытады,
Көңілдің өзіңе аян сыры тағы.
Күнтізбе бетін санап отырамын,
Жылжымай ол да дымды құрытады.

Сергелдеңге салады күнім, түнім.
Уысында уақыттың үгітілдім.
Күтуден талып кетті қарашығым,
Көзінен өпші келіп үмітімнің.

* * *

Жол неткен бұралаң,
Жолыға алмадым.
Өзімді күн сайын алдадым
Келер деп,
Жанымды бақытқа бөлер деп.
Содан соң... тістелді бармағым.
Көтере алам ба салмағын?
Мың батпан сағыныш, күдік пен үмітті...
Түсімде жолығып, өңімде жете алмай
Жүргенім жігерді үгітті.

Іздедім...
Көшелер... халді ұқпас біздегі
«Күдерді үз» деді.
Тек жаңбыр аймалап жүзімді
Мен болсам, өзіңді өлгенше күтетін
Жапырақ боп кеттім күздегі.

* * *

Жүдедім...

Сағыныш әнін сап жүрегім.

Жаныңа жете алмай, таң алды

Түсімде жолығып жүремін

Үнемі.

Білемін,

Сенде де осы күй, жарығым,

Хаттарың... сезімің мөлдіреп,

Телефон пернесін сүюмен саусағың

Тересің әрібін.

Жаныңның жұпары әр сөзден сезіліп,

Жылынам...

Қиялда кезігіп.

Содан соң сен жайлы тәп-тәтті түс көрем

Көз іліп.

* * *

Тырналды тағы аузы жараның,
Өткелден қалдым өте алмай.
Өз жүрегіме батып барамын,
Жағалауыма жете алмай.

Асау толқындар ұрып жанымды,
Түншықтым кермек жасыма.
Желдерден естіп мұңлы әнімді,
Жетпейсің неге қасыма?

Тағдырым енді артады нені?
Қажыдым мұңнан... арыдым.
Түпсіз тұңғық тартады мені,
Қолыңды созшы, жарығым.

* * *

Неге сенен алыспын?
Сағынышқа шарпылып,
Түні бойы өз-өзіммен алыстым.
Түпсізіне сүңгітіп ең қиялдың,
Сыйлаймын деп бір бөлшегін ғарыштың.

Енді неге...
Неге сенен жырақпын?
Күрсіндіріп күп-күрең күн,
Өксітеді жылап түн.
Арманыма қанат байлап
Құс жолымен самғап ем.
Құлаттың.

Күз бояған жапырақтай
Жерге келіп жығылдым.
Қолыңа алып аялашы...
Сенен өзге жылыта алмас
Жас жауратқан жанымды...
Ұғындым.

***

Тағы да мұңымды төгемін.
Не үшін жылаймын?
Білмеймін себебін.
Еңсемді езгенде өксіктің салмағы
Өзің кеп жұбатсаң деп едім.

Жоқсың сен... көнемін,
Жазмыш қой... көңілдің дегені болмаған.
Хат жазып жіберші...
Халімді сұрасаң, жетеді сол маған.

Үйренгем өзіңсіз өмірге —
Үнсіздік ұғады жанымды,
Қара түн сүртеді жасымды.
...Дәрменсіз екенмін,
Жанамын, күйемін...
Неліктен өзіңнің алдыңда иемін
Тәңірден өзеге имеген басымды?

***

Көз жасымнан дымқыл тартқан күз демі,
Халімізден хабарсыз-ау біздегі.
Сен келердей терезеге қадалып,
Қарашығым неге сені іздеді?

Өмір неге бізді осылай сынайды?
Бөлмеде мен, далада күз жылайды.
Үмітімдей жүрегімнен үзілген,
Жанды ауыртып, жапырақтар құлайды.

Жанарымда дірдектейді дана күз,
Жетім көңіл, жоқ сияқты панамыз.
Адасатын бір-бірінен жел тұрса,
Біз екеуміз жапырақтар ғанамыз.

КҮЗ

1

Қабағы түскен сары күз,
Халіңіз қалай, халіңіз?
Жайымды несін сұрайсыз,
Жаншылып жатыр жанымыз.
Тағдырдың тиіп салқыны
Тұмауратқанбыз бәріміз.
Дертімді менің емдеуге
Табылар ма екен дәріңіз?

Өзімнен өзім үркідім,
Ауырлап кетті кірпігім.
Дәрменім жетпей, жүректің
Жамай алмадым жыртығын.
Тұманда қалған қалпымның
Ішінде дауыл, сырты — күн.
Сап-сары мұңды қайың боп
Санадан келді сілкігім.

Сағыныш жұтқан сары күз,
Халіміз осы, халіміз.

2

Аялдаңызшы, тоқтаңыз.
«Жаз өткен» — дейсіз, — «жоқ тамыз».
Жапырақтарды жел жұтқан,
Менімен бірге жоқтаңыз.
Мұңыма ортақ мұнар күз,
Тоқтасаңызшы, тоқтаңыз.

Көңілі күннің түспейді,
Үшса да кетіп құс мейлі.
Қаңтардың ертең аязы
Жүректі келіп тістейді.
Тоңдырып алып, содан соң
«Тағдыр дегенің — түс» дейді.

Келеді бәрін түзегім,
Айта аласыз ба сіз емін?
Сізбенен жаны туыстас,
Сарғайып жүрген қыз едім.

* * *

Тағдыр бәлкім ендігі сәт
Мұңдарымды шаттықпен алмастырар?
Жапырағы жер құшқан тал-теректер
Аппақ жаулық жамылып,
Күздің әнін басқаша жалғастырар.
Армандарым сияқты кіршіксіз, пәк,
Жерге аман жеттің бе, алғашқы қар?

Жауа түсші, ақ қарым,
Аспан жасын тыймасын.
Аяз қысып, мейлі, мейлі қинасын.
Мұзды ерітіп, тасты да балқытатын
Жүрегімде бір сезім бар,
Көңілімде күдік емес, күй басым...
Асығамын соған қарай,
Бақытыма жетер жолда
аппақ ұлпа — үмітіңді сыйлашы.

* * *

Неліктен жетпеді үнім?
Келеріне сенсем де көктемімнің,
Бүгін жүрек жабырқау, көктеді мұң.
Өзіңді күтер жанның бар екенін
Ұмытып жүргеніңе өкпелімін.

Хабарсызсың, бармады хаттарым да,
Себеп тауып белгілі ақтарым да.
Саған деген сырымды айға ақтарып,
Қағазға жасым төгіп жатқанымда

Жұбатшы кеп.
Күткенім осы дейін.
Күн сәулесін көзіме көшірейін.
Жалт-жұлт еткен бақытты уыстап ап,
Күлімдейін, тағы да кешірейін.

* * *

Тыншымадым,
Түйсігімді тістелеп шымшыма мұң.
Хат жазысқан тәп-тәтті сәттерді аңсап,
Еріксіз өксігіме тұншығамын.

Амалымның
Жоқтығынан жүзіме жамалды мұң.
Сағындым ғой, сағындым, еріңмен
Жасын сүртіп берсеңші жанарымның.

Біледі не?
Жете алмай жүрген жанмын тілегіне.
Мына аяз жауратты, жылытсаңшы
Жүрегімді орап ап жүрегіңе.

* * *

Күйдірді өксік өзекті,
Хатыңды күтіп қалжырап кеттім кезекті.
Өлеңімде емес, өмірімде болшы, жарығым,
Жалғыздығым әбден мезі етті.

Сергелдең сәттер өзіңді ойлап сенделген,
Шыға алмай жүрмін шырмалып қалып шеңгелден.
Қанатым сынып, құлап барамын құдилап,
Жолығып қалып, жарамды жазып емдер ме ең?

Қансырап көңіл, асқынып дертім үдепті.
Қайдасың, жаным? Өзіңсіз өмір жүдетті.
Алақаныңа сап, әдилеп бір сәт жұбатшы
Тек сені сүйер жүректі.

* * *

Сезіліп сырлы сөзімнен демім,
Бақытым жалғыз өзіңмен дедім.
Үңілсең егер көретін едің
Өзіңді ғана көзімнен менің.

Өшпейді мәңгі үміт — шырағым,
Ұмытшы мұңды, ұмытшы бәрін.
Өзіңсіз өксіп, жаураған жанды
Жүрегіңе орап жылытшы, жаным.

Күтемін десем жанарым талмай,
Неліктен мұңға жамалын малды ай?
Сағындым сені, сағындым, жаным,
Төзімім кеміп, амалым қалмай.

Жылжымас сәтке өкпелі екенмін,
Уақытты бекер сөккен екенмін.
Жолығыр болсақ ұғатын едің
Жүректе әлі көктем екенін.

***

Ұмыта алмаймын,
Ұмыта алмайсың, соны ұқтым.
Сен жайлы тәп-тәтті түс көріп,
Аспанға жорыттым.
Сағынып жүрсің бе, бейнемді серік қып,
Бал сәтке ынтығып, келді ме жолыққың?

Тоңыппын,
Жүректі мұз қарып...
Бар емім
Өзіңсің,
Және де тек сенің сәлемің.
Өмірде алыссың, қиялда қауышып,
Кеземіз мөп-мөлдір арманның әлемін.

Әлегін
Сезімнің түсініп,
Дәл сендей сүйе алмас мені ешкім.
Санамнан бір сәт те шықпайсың,
Ойыңнан кетпейтін елеспін.
Тәңірім о баста сыңар қып жаратқан,
Сеземін,
Сен бөтен емессің.

***

Өз-өзіммен күні бойы егесем,
Іште — дауыл, сыртта көктем демесең.
Тыныш жатқан жүрегімді тулатып,
Сабырымды ұрлап кеттің неге сен?

Сезімімнің тартып жүрмін азабын,
Сенсіз күндер бекер екен, қаза — күн.
Саусақтарым телефонның пернесін
Сүйіп жатып, тағы да хат жазамын:
«Ғашық болып қалдым саған, кешірші...»

***

Торлады ма жанарымды әлде мұң,
Үздігемін, үзілердей әл-демім.
Түсінші деп кімге айтамын, жаным-ау,
Өз-өзімді ұға алмайтын халдемін.

Күдік күліп, үміттерім көз ілді.
Мөлдір тамшы мекендеді көзімді.
Аласұрып, сыймай барам әлемге,
Жолыққалы жоғалттым-ау төзімді.

Мазасызбын, бермеді ғой кеш тыным,
Көз алдымнан кетер емес кескінің.
Қара түнде хат жазамын қамығып,
Сені сүю кінәм болса, кеш, күнім.

***

Бақытгүл Бабаиқа

Бағдаршамның жасылы жаңылысып өше ме?
Кісі толы көлікте,
Көлік толы көшеде
Көкірекке кептелген күрсіністі көтеріп,
Қайтып барам бүгін де,
Солай болған кеше де.
Өмір деген осы ма?
Маңдайыма сызылған осы ма еді пешене?

Жүрегімде қатқан мұң жанарымнан сырғиды,
Үміт кейде жұбатып, «бір бақытың тұр», — дейді.
Аппақ бұлтқа айналған арманыма жетем деп,
Байқамаппын орды да, аңдамаппын ылдиды.

Құлап едім, қаңтар кеп: «тағы,
— деді, — тайыңыз».

Қашан туар оңынан адастырмас Айымыз?
Топ ішінен өзімді таба алатын емеспін.
Қалай сіздің жайыңыз?

СЕНСІЗ

Қара түн құшағы,
Қамығып тағы да жалғыздық жастадым.
Келген ед жаңа өмір бастағым.
Жылытсаң деп едім жанымды,
Күйдіріп тастадың.

Өрт шалған қанатым ұшуға жарамай,
Қанша рет құладым биіктен.
Жыладым,
Жүрегім шырылдап күйіктен.
Қош дедім қия алмай,
қасыңда қалу мұң.
Дәл бұлай өртеніп сүйіп пе ем.

Ақ боран, адасып қалдым ба елсізде?
Білмеймін, бұл дертім емсіз бе?
Реңсіз күндерім... сүре алар емеспін
Сенімен бірге де... сенсіз де.

***

Саумал түннен аппақ арман сауамын,
Қара жерге ақ қар болып жауамын.
Кетсем деймін аспан жаққа, жыраққа,
Мен білмеймін себебін,
Сен білмейсің жауабын.

Сұрамашы, жерден, сенен жерісем,
Нәзік қар боп қолдарыңда ерісем
Деп едім ғой...
Неліктен мұз қып қойдың мені сен?

Суық әлем, қызуымды тонадың.
Қалжырап кеп, алақаныңа қонамын.
Жылытам деп, күйдіресің, содан соң
Дір-дір етіп тоңамын.

Мұндай сезім аңсаған да жоқ едім,
Мұздай жасты жанарымнан төгемін.
Қажыдым ғой.
Қашып кеткім келеді,
Сұрамашы себебін.

ОТЫЗ БІРІНШІ КӨКТЕМ

Жылымық сәттің бейнесін қарашығыма қамайын,
Соңғы қар болып қалықтап,

тамшы боп әлде тамайын.

Қанатымен жылдардың тағы келді бір көктем
Бусандырып әлемді, жібітіп жердің самайын.

Алғашқы күні наурыздың, үміт пен арман бүрлейді.
Ақшулан аспан есінеп, жып-жылы желін үрлейді.
Қолымды созсам ғарышқа қиялыма алданып,
«Бақыт деген көкте емес, жер бетінде жүр» дейді.

Ұмытылып азабым, тарқаса ғой өкпе-мұң,
Еріп кетсе қар болып өкінішті өткенім.
Не күтеді алдымда, ештеңе де білмеймін,
Қандай тағдыр сыйлайсың, отыз бірінші көктемім?

ҚҰРАЛАЙДЫҢ САЛҚЫНЫ

Қиялымда жүрем енді тербетіп,
Жүрек жатыр ақ жауынын селдетіп.
Аспанның да түнеріп тұр қабағы,
Астана да суық тартты сен кетіп.

Күңгірт мекен, көңіл бордай үгіліп,
Сүріндім бе?
Сезім қалды жығылып.
Жылу таппай қаңыраған қаладан,
Амалсыздан өз-өзіме тығылып:

“Құралайдың салқыны” деп алдадым,
Сұр тұмандай бұлыңғырлау алдағым.
Өзіңсіз күн, кеш те, түн де меңіреу.
Сенің жайың қалай екен, ардағым?

***

Табылмай жанымның тұрағы,
Таусылмай тағдырдың сұрағы,
Жып-жылы сәттерді қия алмай,
Көзіме ыстық жас тұнады.
Мен үнсіз күрсіндім.
Көлеңкем
«Кетпе» деп жолыңа құлады.

Жата қап жылады иегі кемсеңдеп,
Мың мәрте оқталды өзіңе ерсем деп.
Аяққа жығылып, жалынды содан соң
«Қайтадан айналып келсең» деп.

Көрсем деп тағы да...
Өзгерді мекенің.
Қай кезде, қай күні, қалайша жетемін?
Кеткелі күй осы...
Сездің бе,
Құлаған көлеңкем жылаған жүрегім екенін?

***

Сені күтіп сағынышым басылмай,
Мені күтіп... отырасың төзімсіз.
Сенсіз сәттер... секундтар да ғасырдай,
Бұрын қалай өмір сүргем өзіңсіз.

Менің жаным сезіміңнің үнімен
Үндесті де... үміттерім үкілі.
Білесің бе, сезіледі шынымен
Әр әріптен жүрегіңнің лүпілі.

***

Шимайланған алақан — шиыр-шиыр жолдарым,
Бақытым деп күтіп ем, сен де бақыт болмадың.
Жанардағы бір сезім жылай-жылай суалып,
Көрмейсің бе көңілім бірте-бірте солғанын.

Тағы алдымда шұбылып тарам-тарам жол жатыр,
Ұстай алмай үмітті қарманады қол да құр.
Жетегіңе ілесем, түнекке енбес деп едім,
Күздің басып тұманы, адастырды ол да ақыр.

Жасқа толы жүректің ішінде Жан тұншығып,
Батып кетіп барады, көзім отыр мұң сығып.
Тұманын-ай даланың, тұманын-ай сананың,
Қуантады қай күні көкжиектен Күн шығып.

ЖАУЫП ТҮР АҚ ҚАР

Жауып түр ақ қар...
Ақ қарға сырды ақтардым.
Құлдилап төмен
Құлады жерге ақ қар — мұң.
Аппақ қар болу арманым,
Бірақ
Келмейді табандарға тапталғым.

Жауып түр ақ қар...
Көз жасы мүмкін аспанның?
(Мен неге одан жасқандым?!)
Періште болар кеудесінен жиреніп ұшқан
Тәңірден қорықпай тасқанның.

Жауып түр ақ қар —
Ақ үміт, аппақ армандар,
Орындалмай ақ парақ болып қалғандар.
Қар көңіл берсең жетеді маған, жаратқан,
Аппақ қардың тағдырын басқа салмаңдар!

Аппақ қар — көңіл,
Таусылмас, сірә сұрағым.
Кеудені керіп жыр — ағын.
Дәл өзің құсап келеді менің жылағым,
Келмейді бірақ қап-қара жерге құлағым!

ЖАСТЫҚ

1

Түнімен айтылып сырларым,
Көңілдің көбесі сөгілді.
Жасыма жазылған жырларым,
Жастығым, өзіңе төгілді.

Үзілген мөп-мөлдір тамшымен
Жуамын үміттің көйлегін.
Үнсіз ән салатын әншің ем,
Дәл бүгін келіп тұр сөйлегім.

Түсінер досымсың, білемін,
Бас сүйеп, сан мәрте жылағам.
Неше рет (жоқ мейлі жүрегің)
Өзіңді құшақтап құлағам.

Сүртеді көздегі жасты кім,
Даусымды естиді қай керең?
Тек сені табамын, Жастығым,
Түндерде,
Жоқ болсаң қайтер ем?!

2

Салмағын өлшер ме еді сағыныш көлемінің,
Мазалап түніменен сөйледі бөле — мұңым.
Жаңарып келе жатқан кешегі таңды көріп,
Ой қосып өріп бердім бұрымын өлеңімнің.

Ауысты дөңгеленіп, айналды ұршық — күнім.
“Тағы ояу өткіздің” деп жөнелді ұрсып түнім.
“Кедергі келтірмеші, ақ таңды күтемін” деп,
Ұйқымды қуып шықты бөлмемнен қырсықтығым.

Жанымды түсінбесең — мінімді көтермес ең.
Жастығым, жыр оқиын, тыңдашы, кетер ме есең?
Тастайын сызып бәрін, аяусыз шимайлайын,
“Мынауың ұнамады, жазыпсың бекер” десең.

Алғашқы сыншым өзіңсің.

* * *

Көрінермін жұмбақ тым...
Қиял — теңіз, тереңіне шым баттым.
Өзіңізді аңсадым.
“Сіз” деп соққан жүрегімнің лүпілін
Келіп еді тыңдатқым,
Қымбаттым.

Жоқсыз.
Өзімді-өзім алдадым.
Тек күтумен күндерімді жалғадым.
Келсеңізші...
Құлақ тосшы... көкіректі жарған үн
Сізге арналған, ардағым.

Естімейсіз... жүрегіңіз құлақсыз...
Көрінбейсіз, бір қалада жүрсек тағы, жырақсыз.
Сірә, мені ұмытқан да боларсыз
...Алтыннан да бағалысыз бірақ сіз.

* * *

Аспан бүгін ағыл-тегіл жылады,
Мөлдір тамшы қара жерге төгіліп.
Жанарымның моншақтары құлады,
Көңілімнің қабырғасы сөгіліп.

Келмес сәтті ойладым да, ерідім,
Аңсағанмен оралмайды алайда.
Жаңбыр — тамшы жүзді жуды, серігім,
Аспан болсам көрер едің қалайда.

Көкірегімнен күмбір-күмбір күй ақты,
Ақша бұлт боп қайда көштің, тұрақта.
Аспан шексіз, қиялдарым сияқты,
Ол да жалғыз бірақ та...

* * *

Жазмыштың құлымыз,
салғанына көндігеміз шарасыз.
Күн дөңгелеп, ай жылжыды жаңасыз.
Жалғыздығым жабықтырды іздедім,
Сізді қайдан табамын?!
Мені қайдан табасыз?..
...Тоқыраған көңілімді толтырып,
Тым алыстан
Қиялымның терезесін қағасыз,
Жанарымда үміт болып жанасыз...
Кім біледі,
Бәлкім сіз арманымда ғанасыз.

* * *

Сап-сары көше кезгенім...
Іздеп ем сені ілесті тағы кезбе — мұң.
Ілгері басқан қадамым кейін кетеді,
Жолықпассың сірә, сезгенім.

“Көрмессің, — деді, — көн, есті!”
Жазмышым ғой, өртесе де өксік өңешті.
Сағымдай болып бұлдырап бара жатырсың,
Қол жетпес және көмескі.

Күлкі де қашты жамалдан.
Дейсің бе әлде: “жалған осы, жан, алдан!”
...Сағынышқа боялған жапырақ — жас
Үзіліп түсті жанардан...

* * *

Көзсіз сезім күйдірді,
Күйіп келем...
Есім кетіп егілдім, сүйіп керең.
Тәп-тәтті қиял деген әлемімнің
Сүйкімді кейіпкері ең.

Биіктер ем...
Өзіңсіз қайдан бірақ.
Жүрсің-ау біздегі күй, жайдан жырақ.
Көңілім көкте еді, қалды бүгін
Аппақ-аппақ арманым Айдан құлап.

Қайдан бірақ...
Көрмессің... Бұл түн егес —
Мазамды алды мазақтап сылқым елес.
Күп-күрең күндерімді жайнатпақ боп
Күліп келем... (Алайда күлкім емес)
...Мүмкін емес...

* * *

Кейіпкері — өзіңіз,
Тәп-тәтті түс көріп жатқам тамсанып,
Сағынышын төгіп бойға сары нұр,
Әйнегімнен сығалады жан салып.
Ақ әлемім сарғыш тартты, жоғалды...
Сізді сүйем бәрібір.

Айқастырып кірпігімді іздедім,
Аппақ түсім сіңіп кетті ғайыпқа.
Өмірім де, өлеңім де “сіз” дедім.
Таудан биік тұлғаңызды
Жұдырықтай жүрегіме
сыйғызғаным айып па?

Аспан түстес қиялымның
Балап сізді Күніне.
Жылынып ем, аңсауменен ауырдым.
Бағынам деп көкіректің үніне,
Арқаладым тәтті және ауыр мұң.

* * *

Өлара түнін жек көріп,
Сырлас Айым жерге жетпей, көкте өліп.
Қиялымнан Ай мен сізді тапқан ем,
Әлемімнен алып кетті көп көлік.

Тәтті ойымды шуы бөліп көшенің,
Ұсынады “іше ғой” деп кесе мұң.
Жаным жасып жүргенде жалғыздықтан
Жұбатады дауысыңыз... кешегі үн.

Алданышым, арманымсыз, ығымсыз
...Жанарыма қонақтады шық үнсіз.
Сағынышпен тағы да бір күн өтті...
Түсімізге еніңізші бүгін сіз.

* * *

Тәкаппарлау талғамым...
Содан ба екен, тек жалғыздық жалғаным.
Арманым...
Телефонмен...
Үнсіздікке ұйыдық.
Сездіңіз бе,
Айтарымның езуімде қалғанын.

Тыныштықпен жасырдым...
Төзім — сары, жүрегімде жасыл мұң...
Алматының нәсеріндей
Жаудым дағы басылдым.
Сынығы деп асылдың,
Сүйкімді өмір — қиялымда тасылдым.

Жоқ бақытты іздесіп,
Әлемімде сіз жүресіз жүздесіп.
...Күз кешіп,
Жапырақтар сабағынан үзілді
“Сағынышым сіз” десіп.

* * *

“Амансың ба, қалай, — деп, — көңіл-күйің?”
Сұрамады сүйгенім... жыр көшеді.
Қоңыр күздей киіп ап қоңыр киім,
Кезіп келем жабырқау сұр көшені.

Сұр көшеден, күп-күрең бақ ішінен
Таба алмадым жанымның жарасымын.
Мөлдіреген сезімнен тағы ішіп ем,
Қуантпады... Суланды қарашығым.

Бал ма деп ем, бәрі де бекер ме еді?
Қоңыр үнін естігім кеп тұр едім ғой.
Телефонды, қайтейін, көтермеді,
Шырылдаған, білмеді ме, жүрегім ғой...

Қоңыр даусын естімедім қоңыр күзде...

* * *

Телефон мүлде соқпаймын,
Сағынсам дағы, біліңіз.
Бар болсам да енді жоқтаймын,
Өлсе де ішім — тіріміз.
Көрсем... Өзімді соттаймын.
Түсіме ғана кіріңіз.

Өзіммен өзім егестім,
Өмірімнің деп ем жырысыз.
Аспанмен, Аймен теңестім,
Таппадым ба екен дұрыс із?
Мен сізге ешкім емеспін,
Сіз — жүрегімді алған ұрысыз.

Сол ғана...

* * *

Көз жасыммен түншықтырып күлкімді,
Өтті күнім, өткіземін бұл түнді
Жалғыз өзім,
Сезбедіңіз,
Кеудемдегі кесек ет қызғаныштан бұлқынды.

Жанар атты бұлтымды
Ағыл-тегіл селдетіп,
Оңашада отырам, айта алмай елге түк.
Өмірімді енді мен өзгертемін деп едім,
Жалғыздыққа оралдым, басқан ізім кер кетіп.

Қайтадан сол тіршілік,
Бас шайқаймын “текке” деп.
Жүрегімнің моншағын шашып алдым көкке кеп.
Сүйенішім — қаламым,
Аппақ қағаз — достарым,
Тек солармен жұбанып, мұңайып һәм өкпелеп
Жыр жазамын түнімен.

* * *

Мазалайсыз түске кеп!
Ұмытар ем. Ұмытуға күш керек!
Сағыныштан өксігіме тұншығып,
Енді өзіңіз сүймейтін ерінімді тістелеп,

Жатам жалғыз,
Жалға алған үйімде.
Тіріге ұқсап, ішім өлген күйімде.
Қоштасқалы осылай.
“Қош” деу әлде сезіміме қойылатын түйін бе?

Сенбедім!
Сенделдім, бір отырып, бір шығып,
Жүрегімнен жас орнына жыр сығып.
Ең соңғы рет “сүйемін” деп айтпақ
болып тоқтатып,
Сөз таба алмай тұрып қалдым қырсығып.

* * *

Тағдырға бағынып, көнеміз,
Десек те “өмірге иеміз”.
Бір ысып, бір суып денеміз,
Мүздаймыз, жанамыз, күйеміз.
Қайдасыз, қай жерде кемеңіз?
Қай қырдан көрінер төбеңіз?
Ақылшым, “ақымақ” демеңіз,
Шашымнан сипалап, басымды сүйеңіз.
Жұбатар деп сізге сенеміз,
Және де тек сізді сүйеміз
Жүрек екеуіміз.

* * *

Хабарсыз кеттіңіз шынымен,
Үстатпай. Ұқсайсыз қашқанға.
Хат жаздым сізге арнап түнімен
Сағыныш жайында аспанға.

Әсемдеп Айменен, жұлдызбен
Жүректің сөздерін көкке ілдім.
Сіз ұйықтап жаттыңыз бір қызбен,
Көруге шамаңыз жоқ, білдім.

Таң жақын, жұлдыздар маужырап барады,
Хаттарым тағы да оқылмай қалады.

* * *

Ағысымен ағып келед сең денем,
Ойламаймын не болар деп ертеңім.
Сіздің жақта бақыт бар деп сенген ем,
Жеңіліспен аяқталды ертегім.

Сіз жеңдіңіз!
Құттықтағым келеді.
Жарық әлем сізге төксін шуағын.
Елеуішпен өмір бізді еледі,
Жақсы күнге алып кетті уағын.

Қалдым сыртта — жалғыздықтың мекені,
Сорым және мұңым ауыр болғасын.
Түсінер жан табылмады жекені,
Өлең ғана сырласым һәм жолдасым.

22 ҚАҢТАР 2007 ЖЫЛ

Мұң мені жатты қамап,
Көзде шық жылтылдайды.
Көрмеген сәтгі санап,
Тек сағат сыртылдайды.

Сағыныш сіңіп қалған
Жүрегім тоқтар ма еді.
Қанатым сынып, талған,
Үшуға жоқ дәрменім.

Бес күндік жалғанымның
Өртеді күйіктері.
Бұлттай ақ арманымның
Ең асқақ кейіпкері,

Маржан сөз төске теріп,
(Белгілі, ұтыларым)
Сізге арнап тост көтеріп,
Жасымды жұтып алдым.

Туған күніңізбен!!!

* * *

Бауыржан Қарағызұлына

Достым,
Мені жалғыздық қой қинаған.
Мұңым күліп, жүрегімді жүр қанап.
Сыр айтпақ ем,
Тұла бойға сыймаған
Сағынышым жанарымнан сырғанап,

Іштен тындым. Жоқ тіпті үн.
Көкірегімді күйдіреді бір ащы.
Дауысыма дірілі еріп өксіктің,
Көп сөздерім күрсініске ұласты.

Ауыр демім кеңістікке жұтылып,
Ауыр ойым жүк түсірді алқымға.
Қолын беріп, “қош” деп менен құтылып,
Есіне алмай алыста жүр жартым да.

Асығамын, кеткім келіп мәңгіге,
Жүдеткенде бұл тіршілік — қыбырлақ.
Таппаған соң жөні түзу әңгіме,
“Оған сәлем айтшы” дедім сыбырлап.

Сәлемімді жеткізші, достым, оған.

* * *

Миды жаншып, ой салмақтап еңсеге,
Күйкі өмірден көңіл кейде жығылып.
Күнді көрмей отырамыз кеңседе
Күнкөрістің қамы үшін тығылып.

Жіпсіз байлап, жібермейді тіршілік,
Тұтқынымын бостандық пен өзімнің.
Қарай берем құбылаға түршігіп,
Қадап қойып қарашығын көзімнің.

Сүп-сүр қала сүр тастарды төсеген.
Асығыстау жұрт тобына ерем де,
Кешке қарай ию-қию көшеден
Үйқас іздеп келе жатам өлеңге.

ЖАЛҒЫЗДЫҚ

Жігерді жасытып, бордай боп үгілем...
Қажыдым өмірдің сынынан, жүгінен.
Жырларым тамшылап жанардың түбінен,
Түнімен
Жыртылған жүректі жамаймын
Үзілген үміттің жібімен.

Күрмеуге келмеді қып-қысқа, шолтаңдап,
Тынысым тарылды, ащы өксік қолқамды ап.
Алыста түсінер достарым, ортам қап,
Сіз жайлы мөп-мөлдір армандар шақырып,
Асыққам...
Нем бар ед жол таңдап?!

Кеттіңіз таусылмас қиялды келтелеп.
“Бірге енді боламыз” деп сізге еркелеп,
Вокзалда аяусыз жылатқан жалғыздық,
Бұл жаққа жетіпті менен сәл ертерек.
Тағы да күйдірді, өртемек...

Ұзаққа бармады бақытты күйім де,
Жалғыздық жүр екен сіңілімнің үйінде...

ӨЛЕҢІМДІ ІЗДЕСІН

Көтеремін

Дей беріңіз:

“Сезіміңнің отына түс, күй, жасы.”

Мұңлы тағдыр ұсын, мейлі қинашы.

Өтінемін, өзіме емес, Тәңірім,

Өлеңіме өлмес өмір сыйлашы.

Бұралаң жол.

Уақыт сүйреп замананың арбасын,

Көшті таңдар түннен тауып жалғасын.

Жалғыздықты жар етейін, тек қана

Сәби жырым жетімсіреп қалмасын.

Құлап көңіл,

Құлазыдым күзде шын,

Сенгендерім үмітімді үзгесін.

Күн өтсе де күтумен күрсіндіріп,

Жаратқаннан сұрадым,

Өзімді емес, біреулер өлеңімді издесін.

* * *

Бәріміз нүктеміз түбінде.
Бақытты сұраймыз бүгінге.
Керек пе?!
Жалғанның қызығын, байлығын
Ол жаққа апара алмаймыз, түгін де —
Қабірге қойылған ең соңғы гүлін де.
Жаныммен аттанар тек қана өлеңім,
Жазылған мөп-мөлдір тамшының үнінде.
Сұрақшы тізгенде қатемді,
Жыр оқып беремін,
Періште түсінер жүректің тілінде.

Жұмаққа жол алып жырларым, жаным да.
Дос қылған адамын, құсын да, аңын да,
Мен сосын оянам пейіштің таңында.
Алланың қардай ақ сенімін арқалап,
Әзірге жүрмін-ау сол сәттің қамында.

Күндерім жоғалды, таң ұмыт, кеш ұмыт.
Қол бұлғап алыста неше арман, неше үміт
Жетелеп жүріп-ақ есейтті, өсіріп.
Құдайын ұмытқан жандарды
Адам деп түсініп,
Пенде деп кешіріп,
Қаламға құйылған Тәңірдің жолдарын
Кей-кейде отырам қағазға көшіріп.

* * *

Пері кім?!
Сөздеріңе ме?
От шашқан әлде көздеріңе ме?
Ерідім...
Қиялымда тербетіп,
Жанарымның ақша бұлтын селдетіп,
Серігім,
Сені ойладым, тек сенші.
Жылусыз жыл жаурагты, нұр төксеңші
Бері, Күн!

Жарқыным,
Сол қайғы ғой —
Жаяуда шаң болмайды ғой,
Жалқыда үн.
Оранғанда қала шыққа,
Сыр түйіп ап қарашыққа,
Шарпыдың.
Бұлыңғырлау ертең мүлде.
Жасыныңмен өртедің де —
Балқыдым.
...Арты мұң...

* * *

Жанға сая таптырмады саябақ.
Мен мұңайдым, ағаш та мұң, тас та мұң.
Сізге деген сезімімдей аялап,
Еріп жатқан аппақ қарды баспадым.

Баса алмадым, жылап жатыр нәзіктер,
Күн көзінен қорғанады —
Қорғансыз...
Менің ақ қар көңілімді жазып көр.
Сіз де маған күн сияқты болғансыз.

Қауқары жоқ қар боп мен де ерігем,
Сізден өзге Күн болмаған көңілде.
Сосын...
Сосын барлығынан жерігем...
Өкпелімін сізге және өмірге.

* * *

Күбір-күбір, күбір-ді...
Күз жаңбырын құшақтап,
Жапырақтар қара жерге жығылды.
Мынау аспан көңіліме ұқсап қап,
Жүрегімнің тамшылары көмейіме тығылды.

Мөлдір-ді
Жамалымды айғыздаған кермегім.
Жасыл бақты сап-сары күн солдырды.
Тырналарға жете алмадым, ермедім,
Айтқаныммен құстан қалған сол жырды.

Құс әнін
Қимастықпен қош айтысқан... мұң дедім...
Ей, тіршілік, аяғымнан тұса мың,
Қанатсыз деп мейлі мені күндегін!
Бәрібір де түсімде тарналардың
тізбегіне қосылып,
Түпсіз көкке ұшамын!

* * *

Өкініштің оты өртеді өңешті,
Үңілгенде дәптеріме өңі ескі.
Ақ қағазда есімің — мәңгі өшпес,
Жадымдағы бейнең бірақ көмескі.

Тек есімде... ұмытпадым күлкіңді,
Жанарыма сансыз маржан іркілді.
Жүрегімде астаң-кестең ақ боран,
Жадыратып қойғаныммен сырттымды.

Сағынсам да жете алмадым, қайдасың?
Әлде айналып кеткенбісің Айға шын.
Әлде менен өзге сұлу жолығып,
Баурап алып асырды ма айласын.
Бақытыңды тапсаң бастан таймасын.
Көзіме тек бір көрінші...
Қайдасың?!

* * *

Қуанышым әрі мұңым ең...
Бақыттысыз ба шынымен?!
Бақытсыз бір жан сізді ойлап,
Жыр жазып шықты түнімен.

Үмітімді тағы сөндіріп,
Кірпігіме маржан қондырып.
Араласты діріл үніме,
Салқын сөзіңіз тоңдырып.

Жаурады жаным, күй осы.
(Басымды деп ем сүйеші)
Алыстап қайда барасыз,
Армандарымның иесі?

Қаңырап қалған жұрттаймын.
Жүректі жаншып бұлт — қайғым,
Жүзімді жуған ап-ащы
Көзімнің жасын ұрттаймын,
Сізге бақыт тілеп тұрып...

* * *

Көктемнен көп үміт күткенмін...
Аңқылдақ ағаштар бүрледі.
Мөп-мөлдір арманым бүршікке қонақтап,
Жайқалған...
Күз желі үрледі.
Қара жер құшарын жапырақ білмеді.

Буылдыр бұлттарда жүргендей бақытым,
Қарағам тамсана.
Олар да сөгілді,
Төгілді
Сызылта ән сала.
Жерге кеп жығылды тамшылар қаншама.

Тапқандай сап-сары күзге де ем,
Ақ қардан адалдық іздегем.
Көктеме шапағын шашқанда,
Қап-қара топырақ жұтты да,
Жоғалды ұлпалар
Жаратқан жазған бір ізбенен.

Тіршілік өтеді жүз жылай, жүз күле,
Әлдене күтумен тағдырдан үздіге.
Арман мен үміттің мәңгілік мекені —
Жер ана қарсы алар бір күні бізді де.

* * *

Талып кетті қанатым.
Төзім кеміп, түгесілді тағатым.
Шыр айналып аппақ дәке іздедім,
Жүрегімнің жарақатын таңатын.

Таба алмадым.
Білмейді екен күз емді.
Күдерімді күтір-күтір үзем-ді.
Жанарымен жанымды емдер тәуібім,
Оралмайсыз сіз енді.

* * *

Теңіз — ой, мың шығып, мың баттым.
Біреуге — сырсандық, біреуге жұмбақпын.
Жанымды жанардан оқыған
өзіңіз едіңіз, қымбаттым.

Сырымды ұрлаттым. Дәрменсіз қарашық.
Арманым Ай, Күнмен таласып,
Жұлдызбен жарасып...
Болжаусыз күндерге отырам бал ашып.

Зарығу, ынтығу,
Сағыну... ұмтылу...
Иектеп неше мұң,
Төзімді тауысу,
Тәп-тәтті қауышу,
Ал сосын бақыттан масайрау... кешегім.

Кешемін
Өзімді, сізді де ақтаймын.
Тәңірім ұсынған тағдырға тақпай мін.
Өткеннің әдемі елесін
Бақиға жеткенше жүректе сақтаймын.

* * *

Сезімді
Бұғаулай алмаған кезім-ді.
Тауысып сабырды, төзімді.
Ауысып...
Ес — бүтін, жүректің үніне ілесіп,
Сағынып қауышып,
Бақыттан ұмытқам өзімді.

Күй кешіп өзгеше, ұнамды,
Еңсені езетін тұманды
Таратқан
Қас-қағым,
Балдан да тәп-тәтті сәттерді — күнәмді,
Күнәсін
Кеше көр, Жаратқан!

* * *

(Анна Ахматовадан)

Мен күлуді доғардым,
Мүздай боп ернім тоңған ем.
Бір үміт тағы жоғалды,
Бір өлең артық болғанмен.

Еріксіз беріп әнімді,
Келемеж бенен мазаққа.
Отырам сосын жанымды
Үнсіздігіммен азаптап.

* * *

(Анна Ахматовадан)

Құлашын жайып сары кеш,
Сәуірдің есті салқыны.
Болса да, жаным, бәрі кеш,
Қуандым көңіл алқынып.

Отыршы келіп қасыма,
Қарашы нұрлы көзіңмен:
Шыланған дәптер жасыма —
Естелік балғын кезімен.

Күн кештім мұңмен төзімсіз,
Алмадым және жұбана.
Кешірші, кешір өзіңіз,
Қателестім көп, сынама.

* * *

Сізден хабар үзілді...
Кеше көктем тарту еткен
Үмітімді күз ілді.
Өзіңізсіз өтіп жатқан
Сәтті санап тамшылар
Кірпігіме тізілді.
Мөлдір-мөлдір сағынышым
Жанарымнан сырғанап,
Сүйіп жатыр
Сіз сүйетін жүзімді.

Бәрі бекер екен тек...
«Аңсарыма-ау, саған қарай
Құс боп ұшып жетем» деп,
Серт беріп ап,
Жоқ болдыңыз...
Есіміңіз ғана қалды
Жүрегімде мекендеп.

***

Тапқандай боп ем бағымды.
Аңсаумен сізді күні-түн.
Жараладыңыз нәп-нәзік менің жанымды,
Көз ілді жылап үмітім.

Тамшылар неге мекендеп алды жанарды?
Өксікке қалдым түншығып.
Өзіңізсіз тағы да бір күн жаңарды,
Қуантпақ болып күн шығып.

Күрсініп алам,
Қоңыр күз жұтып демімді,
Жүректің нәрі сығылып.
Аппақ армандар күдіктерімнен жеңілді,
Сезімнің туы жығылып.

* * *

Жылап тұрған аспан емес, мен едім,
Жанарыңның жасын отын сағынып.
Аңсағанда тамшыларды төгемін,
Көкке барып, бұлт жейдемді жамылып.

Тұнжыраған аспан емес, мен едім,
Жар бола алмас жалғыздықтан жабығып.
Айтшы, неге елесіңді өбемін,
Тәңір берген тағдырыма бағынып?

Күрсінген де аспан емес, мен едім,
Көкірегіме көзсіз көп мұң қамалып.
Әлде, жаным, “Сені сүйем” дегенім
Қалды ма екен жүрегіңе жамалып.

Жайнаған да аспан емес, мен едім,
Қиялымда құшағыңа жылынып.
Періште боп келіп еді жебегім,
Көрінбей-ақ, иығыңа ілініп.

* * *

Ақ қарыңды сағындың ба, қара жер,
Өткен күнге жете алмай өкініп.
Аяп сені ағаш деді: “Ала бер,
Мамығым — қар”
...Қона алмады...
... Өтірік...

Ол алдады ұсынып көп ұлпаны,
Тұрақсыздар арман жырын төкпеді.
Көрінеді бұйра-бұйра бұлт, әні,
Олардан да әлде қайыр жоқ па еді?!

Шашын жайып аспан сақ-сақ күледі,
Ақ қар емес, тамшыларын лақтырып.
Лайсаң кешіп менің тәнім жүр еді,
Өңсіз жаңбыр арсында бақ құрып.

Түссізденіп барамын ба, Жер — Ана?
Қар сияқты ақ едім ғой (сұрағым)
Ақ мамықты қашты тағы жел ала,
Дәл мен сынды таппады ол тұрағын...

* * *

Жасын ойнап, жаңбыр жауды, саналым,
Сені ойлаған бұл менің жабығысым.
Анау жасын — жарқылдаған жанарың,
Ал тамшылар — мөп-мөлдір сағынышым.

Жасын ойнап, жаңбыр жауды. Бөлмем мұң.
Кезіп кеттім су көшені ертемен.
Анау отты көздеріңнен көргенмін,
Сол от саған ғашық еткен, өртеген.

Жасын ойнап, жаңбыр жауды. Шөлдедім.
Сусын емес, жылы сөз бен сезімге.
Толтыра алмай күтудің көк шөлмегін,
Аласұрдым!
Таусылды ғой төзім де!

* * *

Бір күн елес —
Сағынышым пәнилік,
Жанмен бірге аттанатын жұмаққа.
Сені ғана таниды, ұқ.
Ұмыта алман бірақ та!
Мүмкін емес!
Жүрегіме жоқ әмір,
Көп ішінен іздеп келем өзіңді.
Маужырайды қоға гүл
Жоғалтып ап төзімді.

Үн тілемес
Ұйып қалған қиялым.
Екеумізді алып кетті аспанға.
Көзімді ашсам, ұя — мұң,
Жас тамады тастан да.
Күркіремес,
Жасыны бар жанарың,
Тұла бойды жылытады, өртемек.
Алдың жанның қамалын!
...Жүрмегенімді еркелеп
Күлкі демес...

* * *

“Мен келемін тайғанақтап
Сол маңда...”
Г. Салықбай

Ара қашық...
Болмаған соң жүз қадам,
Сезім әлде мұздаған —
Дауысың сап-салқын,
Далада шық.
Жанымыз болған қайық,
Періште жолдан тайып,
Тапты алтын,
Ала қашып...
Ұсынды жүрекке кеп,
Бұл күнде тілек те көп,
Сақтар түн
Араласып.
Көзімде бұлт жауады,
Көңілім сыртқа ауады,
Жақтар кім?!
... “Бала — ғашық” ...

Сен бе едің?
Мазалап түсіме енген,
“Сыртым — сау, ішім өлген”
Құр сүлдері.
...Сенбедің

Ой ішіп түніменен,
Оядың бірі мен ем.
...Күрсінгені...
Төнбе күн
Маған ғана, аспанға шық,
Өтінем, жасқанба түк.
Күлсін жері.
Өң бе мұң?!
“Шаттықты жамап жанға,
Сезімді қамап таңға
Жүрсің”, — деді
...Жеңбедім...

* * *

Далада дауыл емес, сүйық жел есті,
Жанымды мұң торыды, күйік емес-ті.
Түсімде көріп сені жете алмай,
Оянып кеттім тағы сүйіп елесті.

Іздедім елесіңді қуып сағымды,
Жеңгендей болып едім жуықта мұңды.
Көңлім жер боп қалды көкте жүрген,
Көрген соң сенсіз тұрған суық тағымды.

Сен жоқсың, кеткім келді кезіп даланы,
(Қалайша жақсы көргем төзіп қаланы?)
Саған деген сағыныш жүрегімді,
Сеземісің, жаным-ау, езіп барады.

* * *

Жанарыңнан жаз күтіп ем,
Күз бе едің?
Жүрегіме үңілмедің, жүзбедің.
Жылап тұрдым жүзім шыққа малынып,
Ал сен болсаң:
“Үмітіңді үз” дедің.
Үзу қайда...
Іздедім.
Қиялымда қауышып,
Тіл қатамын сұлу сөздің барлығын да тауысып.
Күбірлеймін...
Ауысып.

Көрмедің.
(Қыраттардан мен үшін қызғалдақ та
термедің)
Не келеді қолымнан?
Тоқи бердім толассыз
Бір өзіңе арналған өлеңімнің өрмегін.

* * *

Енді қашан жүздесем?
Тап болып ең тағдырыма күзде сен.
“Сағыныштан сарғайттың ғой
бар ма еді бізде есең”
Деп тәңірге тіл қатып ем түндерде.
Салқындапсың.
Егер сүйсең, арамызды үзбес ең.
...Аппақ қарда ізім жатыр — іздесең...

Енді қашан кездесем?
(Көп ішінен түсіп едің көзге сен)
Алқымыңа тығылған айтарыңды сезбесем,
Кешір мені...
“Жыр оқышы”
...Үнсіздік...
Түсінбедім, бұрындары өзгеше ең.
...Аппақ қарда кетіп барам — өз көшем...

Енді қашан жетемін?
Жанарымның моншағына толып кетті етегім.
“Жұлдыздарға сыр шертіп отырады жеке кім?”
Деп сұрама.
...Аппақ-аппақ әлемде қар қызы ән салады,
Құлағыңа жете ме үн?..

* * *

Айтшы, түндер, жазығым не?
Ояттың жұлқып жағамнан.
Бұл өмірдің жазы кімде,
Қайда ұшып кеткен ақ арман?

Айтшы, түндер, жалқылығым ба,
Неліктен жатам өртеніп?
Мінезім менен бар қылығымда
Болмады ма әлде еркелік?

Айтшы, түндер, кінәлімін бе,
Алдаса мені сағымдар.
Жоқ болса егер күмәнің мүлде,
Айыптап, күйе жағыңдар.

* * *

Не дейін саған, қоңыр жел, жапырақты үз, жылат.
Алғашқы қар қылаулады, орынынан күз құлап.
Жауа салып еріп жатқан қарды жақсы көргенмен,
Мұңлық қардың мұң тағдырын
түсінбейсіз сіз бірақ.

Әйнектерді сызғылап... Хабары жоқ түк Күннен
Қауқарсыз ақ ұлпаларға қарап тұрып бұқтым дем.
Сағыну мен аңсауды сап-сары деп жүр едім,
Ақ түсте де зарығу бар екенін ұқтым мен.

Тосу, төзу — Қорқыт көрі құтылмайтын қашқаннан,
Жанарымнан, бәлкім, бәлкім жүрегімнен
жас тамған.

Қар дегенім — күтулерден көкірекке жиналған
Көз жасының суреті екен суып түскен аспаннан.

* * *

Жылдар бойы бәлкім сізді іздегем?!
Сезімімді жеткізем деп
Сөз қалмады тізбеген.
Жүз сөзге де сыймайды сағынышым,
“Хат жаз” дейсіз.
Қалай және не жазамын сізге мен?

Тағы, тағы жанарыма қонақтады шық арсыз,
Жылы сөзге мен сияқты сіз де зәру шығарсыз.
Жүрегімнің тілінде ғой айтпағым,
Үнсіз қалсам, ұғарсыз.

* * *

Сен менің жүрегімдесің,
жыр елімдесің.
Адасқанда өмірдің түнегінде шын.
Жол көрсетер бағдаршым, тірегім де-сің.
Әйтеуір ең ізгі тілегімдесің.

Сен менің арманымдасың,
ар, қанымдасың.
Нәп-нәзік кірбіңі жоқ қар — жанымдасың.
Жарқ етіп сөнгенінше жалғаным — жасын,
Тәкаппар талғамымдасың.

Сен менің сөздерімдесің,
кездерімдесің.
Белгілі, басқа жанды көзге де ілмесім.
Өзің ғана сыр тұнған көздерімдесің
...Түсіме өзге кірмесін...

* * *

Жалғыздан жалғыз аппақ түндерде
Аспанда аймен сырласам,
Жалғыздан жалғыз аппақ гүлдерге
Сағынышымды айтып мұңдасам.
Жалғыздан жалғыз жабырқап жүріп,
Қар кешем және құм басам...
Жолықпас едім өзіңе, жаным,
Сыңарың болып тумасам.
Естисің, күнім, есіміңді ғана
Жүрегімді егер тыңдасаң.

Жалғыздан жалғыз аппақ әлемде
Қар қызы болып ән салам.
Жалғыздан жалғыз ұйықтап жатып,
Түсімде көріп тамсанам.
Жалғыздан жалғыз жүрсем де, жаным,
Күтуден сені шаршаман.
Жетеміз қашан, қыраным менің,
Күндерімізге аңсаған...

* * *

Тәтті ұйқымды бөліп түн,
Маза бермей азаптап.
“Жалғызсың, — деп — көріктім”
Ай күледі мазақтап.

Жұлдыздар да жамырап,
Көзін қысып тұр маған.
Жел соғып, суық аңырап,
Жалқылығымды бұлдаған.

Жалғызбын. Ояу. Түн іші.
Алайда екеу жүрегім.
Тарылып ол да тынысы,
Мені ойлап отыр, білемін.

Көрсем деп шығар жүрген де,
Сағынып, аңсап серігім.
Мына аспан, мына түндерге
Жалғыз деп айтты мені кім?!

* * *

Мұң басып кетті...
Мұнда қыс өтті.
Аппақ қар бүркеп тәнімді,
Сыңсыта салған әнімді
Жеткізе алмадым өзіңе.

Күлгенде көктем,
Гүлге үміт еткем.
Іздедім сені жасыннан бірақ.
Өрмелеп шыққан тасымнан құлап
Жете алмай қалдым өзіңе.

Жайнады жаз да.
Жайларым аз ба
Сағыныш тұнған кірпікте?
Қанатым сынған... үркітпе...
Жете алмай келем өзіңе.

Кімдерге күлем?!
Күндерде күрең
Ұшамын самғап құспенен.
Кей кезде таң қап түс көрем
... Жетермін бәлкім өзіңе...

* * *

Тағы да ұшындым...
Жанарымнан жас сырғыттым қателігім үшін мың.
Адамның емес, Алланың махаббатының
Шексіз екенін түсіндім.

Жалған сезім алдады да, құладым.
Пенде ішінен сүйеу таппай жыладым.
Жалғыздықта Жаратқанға жүз бұрып,
Жанымның парағын жайдым да,
Алдында кешірім сұрадым.

Жылулық іздеумен жүр едім.
Бір нұрды сіңірді жүрегім.
Енді мен ғашық боп жазылған хаттарға
Сенбеймін — күлемін!
Сіз мені Тәңірдей сүймейсіз,
Мен сізді Тәңірдей сүймеймін, білемін.

***

Өкпемді жаза алмай кеткенмін,
Өкпеңді айта алмай кектендің.
Жаныңды ауыртар; білемін,
«Қош бол» деп кеткені көктемнің.

Бәрін де, бәрін де сеземін,
Таппады жүрек пен көз емін.
Өткенге оралғым келмейді,
Өртеніп жатса да өзегім.

Төземін, мейлі мұң меңдесін,
Бар ойым, болса да сенде есім.
Көрмеуге бекіндім, жаныңды
Мен емес, күрең күз емдесін.

***

Бауыржан Қарағызұлына

А нүктесі — алданған ақ арманым,
Ә нүктесі — әттеңі көп жалғаным.
Б нүктесі... бақытымды іздеумен,
Ғ нүктесі... ғарыш жаққа самғадым.

Д нүктесі — дөңгеленген дүние,
Е нүктесі... еркімізге кім ие?
Ж нүктесі жолықтырмай бір жанға,
К нүктесі көкірекке мұң үйе
кете барды.

Қ нүктесі. Құладым.
Л нүктесі... лағыл жасты бұладым.
М нүктесі... мән таба алмай өмірден,
Н нүктесі... «неге?» болды сұрағым.

О нүктесі... ойым онға бөлінді,
Ө нүктесі өлшегенде сорымды.
П нүктесі — пәнидегі өкініш...
Р нүктесі... Рахымды Алла оңғара ма жолымды?

С нүктесі — сабыры бар жүрегім,
Т нүктесі — ақ таңдағы тілегім:
«Ү нүктесі... үзілмейтін үміт пен
Ш нүктесі, шыдам бер» деп жүремін.

...Көңілдегі күдігім мен секемім,
Мендік ғұмыр — тек менікі — жеке мұң.
Минут сайын қалтыратар жанымды
Алып ғалам алдында нүкте ғана екенім.

СОҢҒЫ ХАТ

Өтті тағы күз міне...

Жолықтырған екеумізді

Тіл қаттырған үздіге.

Жыл көшсе де көмескі тартпасын деп,

Жүрегімнің түбіне жерлегенмін сізді мен.

Ұмытқам жоқ, бәрі әлі есімде,

Өзіңізсіз таңдарым да, өзіңізсіз кешім де.

Қайта айналып келмесіңіз мәлім болған күні мен,

Өлілердің қатарына қосқанмын, сосын

сізді кешіргем.

Тірілмейсіз мен үшін, мейлі қанша ақтасам,

Өшпес тағы кеудемде күйе жағып, даттасам.

Кешіңізші, көргенде жылы қабақ танытып,

Жадырап тіл қатпасам,

Кешіріңіз және де бейнеңізді көңілімде сақтасам.

* * *

Қалдыңыз кезігіп,
Жанардан жылулық сезіліп.
Өкініш таптаған жүректе
бүр жарып тез үміт.
Таңдайға дәмі кеп бақыттың
Тамсанып, кетуші ем көз іліп.
Ал қазір бірі жоқ.
Тек қана қимастық қинайды
Кеудемде езіліп.

Алданыш іздейміз.
Азаптап.
Келемін сүйретіп сүлдемді
Құлауға аз-ақ қап.
Күйімді түсінбей қаңтардың аязы
Сақылдап күледі мазақтап.

* * *

Жабықтырып күрең тірлік, күрең күн,
Таба алмадым сезімімнің бір емін.
Аспан жақта болғаннан соң тілегім,
Солай қарай сандалады жұдырықтай жүрегім.
Алайда мен тірі едім!

Елдің сөзін естіп қалдым:
“Аман-есен жүр” деген.
Естіп алып езу жимай, күлген ем.
Жан аспанда, жұмыр жерде құр денем,
Жүргендігін ешқайсың да білмеп ең.
Білмегенің дұрыс болар —
Үндемен.

Ұшып барад бірдедем,
анау түпсіз ғарышқа.
Ей, ақша бұлт, меніменен жарыспа.
Қиялымнан жүйрік емес шығарсың,
Бара алмайсың алысқа.

Адастырар мен баратын тұңғиық,
Бірі жатыр тым төменде,
Ал біреуі тым биік.
Одан да бұл ақылыма бағынбайтын жүрекке
Берсеңдерші үн құйып.
Өтінемін, ақша бұлт...

* * *

Сары сезім қойғаннан соң ағармай,
Көпшіліктен саяқ кетіп, жекелеп,
Баққа келдім жаным дауа табардай,
Өзімді өзім... сосын үміт жетелеп.

Бүтін көңіл жарты болған, жарылып.
Ауыр екен сағыныштың салмағы.
Аңсағаным, күтем деймін сарылып,
Сөкпеңізші, төзім мүлде қалмады.

Таусылдым-ау, тауым қоса шағылып,
Саябақтан жылап қайттым, түнеріп.
Жалғыз... жалғыз жүрек отыр тағы ұлып,
Жанарыма, жамалыма мұң еріп.

* * *

Асыққан ем, арман саған шақырып,
Жете алмадым, адастырды соқыр ән...
Жұрт көзінен өзімді өзім жасырып,
Жолданбайтын хаттар жазып отырам.

Құрай алмай үзік-үзік үмітгі,
Құлазымын, кете жаздап құрдымға.
Сен ғана ма, Ай да мені ұмытты...
Жан сырымды түсінбеді құрбым да.

Алыс кезде көрінуші ең Күн сынды,
Жақындап ем, ұстатпадың, сағымсың.
Көзсіз жүрек алып болды тыншымды,
Дедің бе әлде “Сағынсыншы, сағынсын”.

* * *

Сені іздеп сандалады жүрек,
Қайтадан жолықтырдым неге?
Тілегім таңда қалды түлеп,
Тағдырдан қорық, құрбым, деме.

Сен болып ізгі арманым бүгін,
Бейнеңді елес қылып мүлде.
Сезім де бізді арбады, бүрін
Ағаштың теңестіріп гүлге.

Аспан да моншақтарын сол күн,
Көк бұлтқа байламады, үзді.
Өзіміз тоңсақтағы, торғын
Самал кеп аймалады жүзді.

Білгенмен бөгет барын, шіркін,
Жүрегім тыңдамайды ойды.
Бесікке бөлеп бәрін күлкім
(Төбемнен түн қарайды)
Қойды.

* * *

Төселдік-ау қала, шерге.
Жылжытпай жүр алға мұң.
Жауды талай қара жерге
Менің аппақ арманым.

“Қапаланба, елік тектім”
Деп уатты өз үнім.
Сізді көріп еріп кеттім —
Еріді аппақ сезімім.

Жанарымнан шық ұрлады...
Қырда өскен гүл едім.
“Сүйемін” деп сыбырлады,
Жапырақтай жүрегім.

* * *

Арманымның ақ жейдесі шешіліп,
Ақ үміттің қолаң шашы кесіліп
Қалғанына кім кінәлі?
Әлде өзім...
Жолыққаным үшін саған кешігіп.

Тағдырымның берген маған сыйы осы.
Құлазыдым.
Құлатпашы, сүйеші.
Жұмағыма жеткізген сен ғанасың,
Сен ғанасың — жүрегімнің иесі.

Деуші едің ғой:
“Жанарыңнан сыр ұғам”
Сағынышым саған қарап ұлыған
Күйде жүрмін.
Көзімдегі алау да
Күте-күте шоққа айналып құрыған.

* * *

Дәрменсіздің бірі мен,
Жан өксиді дәмесіз.
Бұрынғыдай сағыныштың тілімен
Хат жазбайсыз және сіз.

Күңгірт бөлме, тек жалғыздық қасымда,
Жүрегімді түтеді кеп түбіттей.
Алыстадық. Хабарымыз расында
Үзілді ме үміттей?

Күн өтеді еңсені езіп зілдей мұң,
Сорлы сезім мөлтілдейді ішімде.
Түнге неге асығамын, білмеймін.
Өзіңізді көрем әлде түсімде...

* * *

Қол ұстасып, бірге кешіп махаббаттың бал шағын,
Жүрсек тағы, қуана алмай, жанарымнан
тамса мұң.

Кешір мені...
Сездің бе екен...
Қушып тұрып сағынып,
Сүйіп тұрып өзіңді аласұра аңсадым.

Жанымдасың... тәтті сөздің бәрін маған арнадың.
Бірақ, бірақ ұша алмады қанаты жоқ арманым.
Не істей алам?
Кеш жолықтық, тағдыр бөлкім осылай,
Өкінемін.
Тістелетін тағы өзімнің бармағым.

Айтшы, неге сорлы жүрек соны ұқпайды адасып?
Бағдары жоқ болашаққа отырамын бал ашып.
Сені көру, саған жету бақыт болса қаншалық,
Сонша қайғы шаттығыма көз алартар таласып.

* * *

“Махаббатта көз болмайды” деп еді.
Жаным жылып, жадырадым... Ызғарсыз.
Ойламауым мүмкін емес, себебі,
Жүрегімнің лүпілінде сіз барсыз.

Сағынамыз... Асығамыз жетуге...
Жанарымда мөп-мөлдір боп тұндыңыз.
Күндер күліп, сәттер сырғып өтуде,
Содан бері бақыттымыз... мұңдымыз.

Тағдырыма ойда жоқта тап болып,
Орадыңыз бір өзіңіз санамды.
Жеткізе алмай сезімімді жақ толып,
Тек өртеніп, жанам-ды...

* * *

Ағыл-тегіл ерідім, жылып қар — мұң.
Тіл қатпадым, тыныштық. Тынып, талды үн.
(Сезімімнің алдында дәрменсізбін,
Жүрегін ақылымен құлыптар кім?!)
Қарашыққа қиялдағы тұнып бал күн
Жүрген едім...
Қайтейін, жолыққанда
Қолымды ұсына алмай тұрып қалдым.
Көзіңізге құрықталдым.

Бұғаулады жанымды...
Мұң демедім.
Күндіз — арман, түсімсіз түнде менің.
Жағымды ашсам, сөздерім жоғалардай,
Жаныңызда отырдым, үндемедім.

Түсіністік тілсіз-ақ, үн шығармай,
Лүпілдейді тек жүрек тыншы қалмай.
Айтары көмейінен шықпай қалып,
Дәл мендей, Күнді көрсе тұншығар ма Ай?..

* * *

Сезімімді тоңдыра алмас салқын да,
Кеудемдегі бәйшешегім солмаса...
Қымбаттым-ау ауыстырмас алтынға,
Көп толқындар жалғаған телефонмен
Хал сұрайсыз...
Күндер, түндер өзгеріссіз қалпында,
Өзіңізді сағынғаным болмаса.

Аңсағаным, сарғайғаным ғана мұң,
Ал қуаныш еншісінде сәттердің.
Тыным таппай толғанады сана мың.
Елесіңіз еркімнен тыс есті орап,
Еримін де...
От боп денем, жанамын
Парағындай дәптердің.

Жүрегімнің жасын үзіп қағазға,
Тізбек-тізбек жолдар етіп төгемін.
Жеке басқа шаттық сұрап тағы азға,
Не қыламын, Жер бетінде онсыз да
Жеңіліс көп, құлазу көп, бақ азда.
Сосын...
Сізді қайтіп сөгемін?..

* * *

Өзің болдың қалауым, таңдағаным,
Жүрегіме жанардан отың ұшты.
Бозторғайдың арайлы таңдағы әнін,
Бірге тыңдай алмаймыз, өкінішті.

Сағым сәтке созамыз қолымызды,
Ақ жауындай сағынышты төкпелеп.
Наз айтамын ешқашан жолымызды
Тоғыстырмас тағдырыма өкпелеп.

Өмірім мұң, өксітеді қала мұң,
Жүдеу халмен өткіземін түнді аппақ.
Жалғыз өзім тағы кетіп барамын,
Жүрегіме елесіңді құндақтап.

* * *

Түнеріп аспан, көктемнің сәнін кетірді,
Төгіліп моншақ, құтырық жел де лепірді.
Неліктен мына қайыңдар бүгін көңілсіз?
Жаз келмей жатып, күз болып қойған секілді.

Неліктен аспан сәулесін күннің жасырды?
Сұрланып дала көктемнің реңін қашырды.
Тіршілік біткен маужырап мүлде қалған ба,
Сайрауық құстың әндері неге басылды?

Көңілсіз дала, көз жасын төгіп тұрғандай,
Тыныштық келіп әлемге билік құрғандай.
Ойлана алмай, мең-зең боп мен де отырмын,
Оңдырмай біреу төбемнен қатты ұрғандай.

***

Менің хатым ерке желмен жарысқан,
Сенің хатың жетті маған ғарыштан.
Кеудемдегі күрсіністен арылдым,
Жүрегіңнің өнін естіп алыстан.

Жанарымнан жүрген кезде тайып мұң,
Жолықтың ба жолдауымен ғайыптың?
Үніңді естіп, үмігіме жан бітіп,
Тоң боп қатқан өкісігімнен айықтым.

* * *

Бір сезім бүршігін жарды,
Қойдың-ау көзімнен сыр ап.
Сезетін гүл, шырын, балды —
Әлемнен, өзімнен жырақ —
Түсімде едің.

Ай тартып тым ақ сәлде,
Сәні артқан белес-белдің.
Сағым ба, жұмақ па әлде,
Әйтеуір елестердің
Ішіндемін...

Жанымда өзің бар ең...
Жалғыздық түнде мені
Оятты. Сөзімді әрең
Айтып ем, үндемеді
...Ішімде мұң...

Ақ жауын жұбатады,
Өткенде түнім жылап.
Тырс-тырс деп сыбырлаған
Жаңбырдың тілін бірақ
Түсінбедім...

* * *

Сұрқы қашқан сұр аспан,
неліктен күрсінесің?
Ойымда менің құрасқан
Оқиық жыр — сүресін.

Жабыққан кейбір сәттерде
Жаныма серік болдың.
Ашылған жүрек — дәптерге
Жыр жолы келіп қонды.

Сұр аспан қайрат бердің,
Мұңайып, торыққанда.
Тағдырдың тәлкегімен
Бетпе-бет жолыққанда.

Жасыңды төкші, аспан,
Түнжырап тұрмай,
Менен де мөлдір тамшылар
Ағылсын тынбай.

Екеуіміз де жеңілдеп
Ашылайық.
Тек қана тасымайық!

Мазмұны

«Жолымды бөгеді, білмеймін, неше ырым?».....	3
«Шамын жағып, жарқ-жүрқ етіп көзді алдайды Астанам».....	4
«Жеткізбей арманыма іркеді күн».....	5
«Жол неткен бұралаң».....	6
«Жүдедім...».....	7
«Тырналды тағы аузы жараның».....	8
«Неге сенен алыспын?».....	9
«Тағы да мұңымды төгемін».....	10
«Көз жасымнан дымқыл тартқан күз демі».....	11
Күз.....	12
«Тағдыр бөлкім ендігі сәт».....	14
«Неліктен жетпеді үнім?».....	15
«Тыншымадым».....	16
«Күйдірді өксік өзекті».....	17
«Сезіліп сырлы сөзімнен демім».....	18
«Ұмыта алмаймын».....	19
«Өз-өзіммен күні бойы егесем».....	20
«Торлады ма жанарымды әлде мұң».....	21
«Бағдаршамның жасылы жаңылысып өше ме?».....	22
Сенсіз.....	23
«Саумал түннен аппақ арман сауамын».....	24
Отыз бірінші көктем.....	25
Құралайдың салқыны.....	26
«Табылмай жанымның тұрағы».....	27
«Сені күтіп сағынышым басылмай».....	28
«Шимайланған алақан...».....	29
Жауып тұр ақ қар.....	30
Жастық.....	31
«Көрінермін жұмбақ тым...».....	33

«Аспан бүгін ағыл-тегіл жылады».....	34
«Жазмыштың құлымыз».....	35
«Сап-сары көше кезгенім...».....	36
«Көзсіз сезім күйдірді».....	37
«Кейіпкері – өзіңіз».....	38
«Өлара түнін жек көріп».....	39
«Тәкаппарлау талғамым...».....	40
«Амансың ба, қалай, – деп, – көңіл-күйің?».....	41
«Телефон мүлде соқпаймын».....	42
«Көз жасыммен тұншықтырып күлкімді».....	43
«Мазалайсыз түске кеп!».....	44
«Тағдырға бағынып, көнеміз».....	45
«Хабарсыз кеттіңіз шынымен».....	46
«Ағысымен ағып келед сең денем».....	47
22 қаңтар. 2007 жыл.....	48
«Достым...».....	49
«Миды жаншып, ой салмақтап еңсеге».....	50
Жалғыздық.....	51
Өлеңімді издесін.....	52
«Бәріміз нүктеміз түбінде».....	53
«Пері кім?!».....	54
«Жанға сая таптырмады саябақ».....	55
«Күбір-күбір, күбір-ді...».....	56
«Өкініштің оты өртеді өнешті».....	57
«Қуанышым әрі мұңым ең...».....	58
«Көктемнен көп үміт күткенмін...».....	59
«Талып кетті қанатым».....	60
«Теңіз – ой, мың шығып, мың баттым».....	61
«Сезімді».....	62
«Мен күлуді доғардым».....	63
«Құлашын жайып сары кеш».....	64
«Сізден хабар үзілді...».....	65
«Тапқандай боп ем бағымды».....	66
«Жылап тұрған аспан емес, мен едім».....	67
«Ақ қарыңды сағындың ба, қара жер».....	68
«Жасын ойнап, жаңбыр жауды, саналым».....	69

«Бір күн елес».....	70
«Ара қашық...».....	71
«Далада дауыл емес, сұйық жел есті».....	73
«Жанарыңнан жаз күтіп ем».....	74
«Енді қашан жүздесем?».....	75
«Айтшы, түндер, жазығым не?».....	76
«Не дейін саған, қоңыр жел...».....	77
«Жылдар бойы бәлкім сізді іздегем?!».....	78
«Сен менің жүрегімдесің, жыр елімдесің».....	79
«Жалғыздан жалғыз аппақ түндерде».....	80
«Тәтті ұйқымды бөліп түн».....	81
«Мұң басып кетті...».....	82
«Тағы да ұшындым...».....	83
«Өкпемді жаза алмай кеткенмін».....	84
«А нүктесі – алданған ақ арманым».....	85
Соңғы хат.....	87
«Қалдыңыз кезігіп».....	88
«Жабықтырып күрең тірлік, күрең күн».....	89
«Сары сезім қойғаннан соң ағармай».....	90
«Асыққан ем, арман саған шақырып».....	91
«Сені іздеп сандалады жүрек».....	92
«Төселдік-ау қала, шерге».....	93
«Арманымның ақ жейдесі шешіліп».....	94
«Дәрменсіздің бірі мен».....	95
«Қол ұстасып, бірге кешіп...».....	96
«Махаббатта көз болмайды» деп еді.....	97
«Ағыл-тегіл ерідім...».....	98
«Сезімімді тоңдыра алмас салқын да».....	99
«Өзің болдың қалауым, таңдағаным».....	100
«Түнеріп аспан, көктемнің сәнін кетірді».....	101
«Менің хатым ерке желмен жарысқан».....	102
«Бір сезім бүршік жарды».....	103
«Сұрқы қашқан сұр аспан».....	104

Құралай ОМАР

МЕНДЕГІ ҮНСІЗДІК

Редакторы **Алмагүл Ниязбекова**
Қате түзеуші **Назерке Кәкен**
Көркемдеуші редакторы **Айкерім Бақбергенқызы**
Техникалық сарапшы **Ержан Жамалбаев**

ISBN 978-601-03-0270-9

ИБ № 67

Басуға 15.10.2014 ж. қол қойылды.

Пішімі 84x108^{1/32}. Офсеттік басылым.

Қаріп түрі “ММ Academy”. Көлем 5,0 шартты баспа табақ.

Таралымы 2000 дана.

Тапсырыс № 67/9669.

«ҚАЗАҚПАРАТ» баспа корпорациясының баспаханасы

**Құралай
ОМАР**